

{ אז נדברו }

פרשת חיי שרה תש"פ | גליון מספר: 441 | לסדר: "אשר לא עזב חסדו ואמתו..."

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והערות:

a8447168@gmail.com

הגליון נתרם בחלקו לע"ר ר' גדעון בן אשר ז"ל

ניתן להשיג עלונים יחידים מידי שבוע בבני ברק ברחוב חזון איש 34 (מינת דסלר מש' דרייפוס) 0527117271

וברח' הרב גנחובסקי 26 קומה א' קרית הרצוג.

גיליונות יחידים **פירושים** בר אילן 39 קומה א'

ובביתר עלית רחוב החוזה מלובלין 19/3

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

איך מצליחים ללמוד במוצאי שבת כ"כ ארוך ושקט...??

נכנסנו לחורף... לילות החורף הארוכים... ובכל שבוע ישנם שלושה לילות ארוכים וממש בלתי נגמרים... תנחש מה הם?? ליל ששי!!! ליל שבת!!! ומוצאי שבת!!!

שיהיה ברור: שלושת הלילות האלו צריכים תכנון מראש... טיפוח... השקעה... וריענון... שלא תטעה לרגע: זה לא יקרה לבד!! זה חייב להגיע ממקום של החלטה!!! זה חייב להגיע בהכנה ובתכנון מראש... כי אם לא תתכנן את עצמך מראש... תמיד יבא הבטלן הסדרתי ויקח אותך לקבר רחל של אותו מוצאי שבת... או לקבר דוד של ליל ששי... ואני מביטח לך שבכל שבוע יהיה אטרקציה אחרת... כך שאם לא תכין לעצמך תכנית מסודרת... זה אבוד מראש...

אבל מקובלנו שבמקום שאין איש השתדל להיות איש... ולכן ליל ששי וליל שבת זה עוד לילות שאיכשהו מטפלים בהם... יש קצת מודעות ללילות האלו... ויש סדרי לימוד ויש טשולנט וכו' וכו'... אבל תרשה לי להתעכב דווקא על הלילה השלישי-- על מוצאי שבת!!! שכמדומני שהוא בגדר במקום שאין איש השתדל להיות איש... מוצאי שבת זה לילה שבזרחה בין האצבעות... ומדובר בלילה ארוך ארוך... לילה שמתחיל בשעה 6.00 בערב ונגמר מאוחר בלילה... בפרט שכידוע מספה"ק שיש תופעה כזו שבמוצאי שבת הולכים לישון מאוחר... (לא צריך ככה לעשות... אלא שככה זה יוצא) ממילא מדובר בשקט בשמונה שעות בקירוב!!! שמונה שעות זה ים של זמן!!!

ובכן: איך מנצלים את מוצאי שבת??? אז כידוע: מוצאי שבת ואליהו הנביא זה מילים נרדפות... יש קשר מסתורי בין מוצ"ש לאליהו הנביא... מה בדיוק הקשר?? עזוב...

מה שבטוח במוצאי שבת יש הארה מיוחדת בבחינת נשמתו של אליהו הנביא ולכן אנחנו שרים פזמונים על אליהו הנביא... ובכן: מה אישיותו של אליהו הנביא מסמלת??

אז כבר הוזכר כבר בגליון זה כמה פעמים: אליהו הנביא זה כח היחיד!!! הגילוי שאליהו הנביא גילה זה- איזה כח יש לאדם יחיד לפעול!!! לאורך כל הדרך זה כל העבודה של אליהו הנביא... זה מתחיל מפנחס שיש מגיפה והקב"ה כועס וכמעט מכלה את כל עם ישראל... ומגיע אדם אחד בודד... איש שגרתי מתוך העדה ועושה מעשה... והוא לבד מציל את כל עם ישראל... וזה ממשיך באליהו "ואוותר אני לבדי..." והוא לבדו מקדש שם שמים וכו' וכו'...

והרמח"ל אומר: שזה הכוונה גילוי אליהו!!! יש כאלו שחושבים שגילוי אליהו זה איש עם כובע סומבררו שפתאום מופיע באיזה ברית... ואתה לא יודע מי זה ואז מתברר שזה היה אליהו הנביא... אז זהו שלא!!! גילוי אליהו זה לא תמיד שם של איש... אלא שם של גילוי... יש סוג של גילוי שקוראים לו אליהו... מה זה?? כל גילוי שבו אדם פתאום מגלה ומזהה את השליחות היחודית שלו בעולם... כל גילוי שאדם מזהה את הכח שלו כיחיד שהוא יכול לשמח את הקב"ה זה גילוי אליהו!!! כלומר ככה... במילים פשוטות יותר: יושב בחור בישיבה... חוץ ממך יש שש מאות בחורים... אתה מרגיש שאתה נאבד... אתה מרגיש שאתה בטל לא בששים אלא בשש מאות... אתה מרגיש כלום... אפס... מה חסר לך?? חסר לך גילוי אליהו!!! חסר לך את הגילוי האלוקי שבזעה"ש יגיע אליך בקרוב... שאתה פתאום תקלוט ש... ש... שלא!!! אני לא אחד חלקי שש מאות... אלא אני יענקי היחיד של הקב"ה!! ואת העבודת ה' היחודית שלי אף אחד בעולם לא יתן לקב"ה... רק אני... אתה כעת מבין את זה?? לא!!! אתה צודק... זה באמת גילוי!!! זה סוג של השגה עמוקה שהיא גילוי אליהו!!! הסיבה שקוראים לזה גילוי אליהו כי אליהו הוא הראשון שגילה את זה... כן... פנחס היה אחד חלקי שש מאות אלף איש!!! הוא היה עוד אחד מתוך העדה... לא היה לו שום סיבה בעולם לחשוב שהוא שווה יותר מכל אחד אחר... אבל יום אחד הוא זיהה שאני!!! לבדי!!! יכול להשיב את חמתו של הקב"ה... אני לבדי יכול לשמח את הקב"ה... ומאז ואילך ירדה ההשגה הזו לעולם... ומי יבשר לנו את הגאולה?? אליהו!!! מה פירוש?? מי הוא זה שיביא לנו את הגאולה... מי הוא זה שבסופו של דבר יביא את המשיח?? איזה עוד אחד... עוד איזה בחור אחד חלקי שש מאות... או אחד חלקי שש מאות אלף... שיבין וישכיל ויקלוט שאני לבדי!!! כמות שאני!!! יכול לעשות נחת רוח לקב"ה ולהביא את הגאולה... הוא!!! הוא יביא לנו את הגאולה!!! הגאולה מחכה להכרה הזו...

זו העבודה של מוצאי שבת... מוצאי שבת זה זמן של פגרא... אין משהו מסודר בישיבה... אין אוירה... אין מספיק מצצב בישיבה... אבל מה יש כן?? יש אותי!!! ומי אמר שצריך יותר?? הקב"ה מסתכל על עולמו ומחכה שילמדו תורה... והנה אני!!! אני מקיים את עולמו של הקב"ה... רגע... ואולי כעת יש אנשים מושחתים שמכעיסים את הקב"ה מאוד... והקב"ה מתמלא בכעס?? בסדר!!! אז בשביל זה אני עכשיו אתאמץ עוד יותר... ואני בלימוד התורה שלי או בהתגברות שלי בכל מיני ניסיונות (שרק הקב"ה יודע...) אני כמות שאני לבדי אשיב את חמתו של הקב"ה!!! **אתה מאמין בזה??** אם כן זכית לגילוי אליהו... אבל אם אתה עדיין לא מאמין בזה... אז תתפלל שתזכה במהרה לגילוי אליהו... ויש תמיד מה להתקדם בגילוי אליהו הזה... להאמין בזה ולהרגיש את זה יותר ויותר... ולא פשוט להאמין בזה!!! זו אמונה שמנוגדת להיגיון הטבעי... לכן זה מוכרח להיות גילוי... אז בדיוק בשביל זה הקב"ה מפגיש אותך בכל מיני סיטואציות שאתה לבד לבד... והקב"ה רוצה אותך לבד!!! הקב"ה רוצה שתגלה אותו לבד! ותגלה שאתה לבד יכול לעשות לו נחת רוח כמו כל העולם... אז בין הייתר בשביל זה יש לך מוצאי שבת של פגרא... כדי שיהיה לך לחשוב על זה לבד..

המשך נושא זה בעמוד 3-4... מעניין לעניין.

הרב מעיר לי על תפילות...? יש בחורים ש... ש

נוח" בשבע שגיאות!!!!!!

תגיד לי: מה הכי הכי נוח לך???

אתה שואל מה נוח?? אתה באמת באמת שואל מה הכי נוח??
הכי נוח לי לא להיוולד בכלל... נוח לאדם -- שלא נברא...
 כן... צריך לדעת שהשאלה מה נוח ומה לא נוח... היא שאלה שלא מתחילה... כי נוח?? הכי נוח זה בכלל לא להיוולד...
 מי שכבר נברא... אז המילה נוח או לא נוח היא לא קיימת בלקסיקון... באנו פה לעשות רצון ה'... השאלה היחידה ששייך לשאלו: מה יותר טוב? מה יותר נכון? אבל מה יותר נוח??
 עזוב... לא באתי כאן לנח... אין אופציה לנוח כאן בעולם הזה... ואגב: זה לא מוסר אלא איכות חיים... תברר את זה... הדבר הכי הכי לא נוח בעולם זה לנח... צעיר שלא מבין את זה... שילך וישאל את המבוגרים שנשלחו לפנסיה- לנח!!!
 לנח זה הדבר הכי חסר מנוחה ומטלטל שיכול להיות...
 תברר...

כידוע כל האנשים שחיים בעולם נקראים "**בני חלד**"... למה?? מה זה **חלד**? אז אל תשאל... לא תאמין... אומרים חז"ל: שכל מה שיש ביבשה יש בים... **חוץ מחולדה!!!** חולדה זה הנברא היחיד בעולם שיש אותו רק ביבשה ולא בים... ובגלל זה!!! כולנו... כל יושבי חלד... נקראים על שם החולדה הזו... אה... מה הפשט בזה?? מה הקשר?? **העניין הוא ככה:** היות וכל מה שיש ביבשה יש בים... אז כל אחד מהנבראים... לפני שהקב"ה ברא אותנו... הוא שאל אותנו: תגיד לי: איפה **נוח** לך יותר? ביבשה או בים?? איפה אתה רוצה שאני אשלח אותך?? והוא ענה מה שענה... אחד אמר **נוח לי** בים... בבקשה... הקב"ה שלח אותו לים והשני אמר **נוח לי** ביבשה... אז הקב"ה שלח אותו ליבשה... אבל החולדה?? החולדה זה הנברא היחיד שהקב"ה לא שאל אותו **מה נוח לך...** כי אין לו שתי אופציות... האופציה היחידה זה היבשה... ובנקודה המהותית הזו לנו ולחולדה יש מכנה משותף! את שנינו הקב"ה לא שאל מה נוח לנו... הקב"ה העמיד אותנו בפני עובדה ושאל אותנו כאן לעולם! **ולכן אנחנו נקראים בני חלד!!! להזכיר!!!**
 שברגע שאתה מתרווח על הספה ומתחיל לעשות חשבונות ע"ג חשבונות איפה לנסוע לשבת... או מה לעשות עכשיו... והשאלה שעומדת כעת בחלל החדר זה **מה נוח לי יותר...** ומה מתאים לי?? והאם **נוח לי** ומתי **נוח לי** ואיך **הכי הכי נוח לי**...

אדוני היקר!!! להזכיר: אתה מבני חלד!!! לך תשאל את החולדה מה נוח לה... תשאל אותה אם נוח לה שקוראים לה חולדה... החולדה תענה לך שנוח זה שבע שגיאות... אין מה נוח!!! יש מה צריך!!! מה המשימה שלך כאן בעולם לעשות!!! מה הקב"ה רוצה שתעשה ואת זה תעשה... לא מה שנוח... לא לחינם יש מושג של נוח בשבע שגיאות... כי בן אדם שעושה אלף ואחד חשבונות מה נוח לי לעשות ואיפה נוח לי ללכת... בדרך כלל הוא מתחיל להסתבך מול שבע אופציות... שבע אפשרויות של טיסה... שבע אפשרויות של סוף שבוע... שבע אפשרויות של מסעדות... והוא צריך כעת לבחור מה הכי נוח... מצד אחד זה נוח לי ומצד שני זה נוח לי... ותכל'ס... כל השבע ה"נוח" הזה... זה בסה"כ שבע שגיאות... כי בסופו של דבר אתה לא תעשה מה שנוח לך... אלא אתה תעשה כמו ילד טוב מה שהקב"ה כבר החליט שאתה תעשה! כי אתה מבני חלד!!! אתה נמצא בעולם של שליחות!!! בסופו של דבר אתה עבד של ה' ובין תרצה ובין לא תרצה אתה תעשה את רצון ה'!!!! כל מה שנוח לך זה שזה יגיע אצלך מבחירה ומהכרה... ולא כמו החולדה שהיא נטולת בחירה... שזה יגיע אצלך מהבנה שאני נשלחתי כאן לעשות רצון ה' ולא בשביל לעשות מה שנוח לי... כל אדם לעמל נברא ולא למה שנוח!!! להשלמת הנושא הכ"כ מהותי הזה... מומלץ לעיין בפרק מ"ט בתהילים (שנאמר בבית האבל) ומתחיל עם המילים: האזינו כל יושבי **חלד!!!**

בתחילת פרשת חיי שרה זה פעם הראשונה שאני מרגיש שהתורה מוכיחה אותי באופן אישי... מה יש?? התורה מדברת על עפרון!!! עפרון הוא לא אדם כזה רשע... הוא לא סדום... הוא לא גזלן והמסן כמו דור המבול... הוא בסה"כ בן אדם ש"לא מתנגד" לקבל כסף עובר לסוחר... ובין הייתר הוא גם אוהב לעשות רושם טוב ולדבר הרבה... פה אני כבר מתחיל להרגיש שמדברים עלי!!! תבין: כשהתורה מדברת על עובדי ע"ז של דור אנוש... נו... לא נראה לי שאני עובד ע"ז... גם דור המבול שהיו גזלנים והשחיתו דרכם... משמע שהם היו רשעים גדולים... ואם זה סדום אז בכלל... רעים וחטאים לה' מאוד... אני מאוד מקווה שאני לא שייך לקטיגוריה הזו... אבל עפרון?? בינינו... מה הבעיה בו?? מה הוא בסה"כ עשה?? זה לגיטימי למכור קרקעות בכסף מלא?? לגיטימי!!! זה לגיטימי לדבר יותר מידי הרבה? לגיטימי!!! זה הכל... זה מה שהוא עשה... ו... והתורה מדברת בגנותו! והתורה לא חוסכת דין... וכותבת את שמו כמה פעמים עם וא"ו ואח"כ בלי וא"ו כדי להראות לנו את פחיתותו ואת גנותו שדיבר הרבה ואפילו מעט לא עשה...

תסלח לי: אם אני הייתי עפרון... הייתי עונה לרבש"ע: בורא עולם... אתה מגיע עלי בתביעה למה אני צבוע? למה אני אומר הרבה ואפילו מעט לא עשיתי... יש לך את דור המבול שגנבו וחמסו ועשקו והשחיתו את דרכם... יש לך את דור הפלגה שרצו למרוד בך... יש לך את אנשי סדום שרצחו והתעללו... ואני?? אני גלאט!! את כל העבירות האלו לא עשיתי... רק מה?? אני קצת אוהב כסף... וקצת אוהב לשחק אותה ליד כולם... לכן כבר מגיע לי שפאקטעל בתורה ועוד להוריד לי אות אחת?? עפרון היה יכול לטעון לקב"ה: רבש"ע אם הייתי בדור של נח... שכלכלים גדולים... ואני בסה"כ הייתי מה שאני... בסה"כ היה מבקש מנח שישלם טבין ותקלין על המערה (לאחר שבהתחלה הוא אמר שהכל בחיים...) וכי בגלל זה היה מגיע לו להימחות מן העולם יחד עם אנשי דור המבול?? ברור שלא!!! ברור שהייתי ניצל מהמבול כי תכל'ס לא גזלתי... מקסימום הייתי יושב על המרפסת יחד עם עוג... אז למה עכשיו התורה כ"כ מגיע אלי בתביעה על הדקויות האלו??

והתשובה ככל הנראה מתבקשת מאליה:

זה מה שקורה כשאברהם אבינו התגלה בעולם!!! כל זמן שאברהם אבינו לא התגלה ולא יצק תוכן לעולם... העולם היה קיים על תקן של הישרדות... במצב הזה אין לקב"ה הרבה ציפיות מהעולם... הקב"ה מעניש רק את מי שחוצה את הפסים האדומים ועושה טרור ומעשה ונדליים... מי שלא עושה סקנדל... מי שלא עושה יותר מידי הרבה בעיות... זהו... הוא כבר יכול להישאר... העיקר אל תפרעו!!! לכן עד שלא יצא טבעו של אברהם אבינו בעולם... התורה מדברת רק על הפושעים הגדולים... על אנשי דור המבול... ועל אנשי דור הפלגה... אבל ברגע שיצא טבעו של אברהם אבינו בעולם... כעת העולם קיבל תוכן!!! כעת אפשר לתבוע את אנשי סדום לא רק על הרוע הבלתי נתפס שלהם אלא גם למה לא החזקתם יד עני ואביון... כי הקב"ה כבר מצפה מהעולם יותר... ברגע שנשיא אלוקים אתה בתוכנו... ברגע שמתהלך בינינו מבחר המין האנושי שמשמש לנו כסמל ודוגמה לאן בריה של הקב"ה יכולה להעפיל ולהגיע... אז כל העולם מקבל תובענות ברמה אחרת לגמרי... הקב"ה כבר לא מעיר רק למי שעושה טרור... הקב"ה גם מעיר לעפרון על דקויות... עפרון... זה לא מתאים... תראה... אתה כעת עומד מול אברהם אבינו... אתה רואה לאיזה פסגות בן תמותה יכול לטפס... אז הההלו... תבין שלא מתאים לך להיות צבוע... לא מתאים לדבר אחד בפה ואחד בלב...

יש טענה מוכרת בישיבה... המשגיח ניגש לבחור טוב ומעיר לו: אתה יכול יותר... אתה יכול להתאמץ יותר... למה אתה לא מגיע לסדר יותר בזמן וכי' וכי'... ולמה אתה לא מגיע לתפילה בישיבה?? **ואז מגיעה ההתנגנות המוכרת:** הרב...?? הרב מדבר איתי על לבא בזמן...?? ולמה אני פחות לומד... יש כאן בחורים ש... ש... אני מעדיף שלא לדבר... יש פה בחורים ש... ש... שאני לא רוצה להגיד... (אגב: בדרך כלל זה שטויות והבלים... זה סתם התקפה של התנגנות שאין מאחוריה שום דבר... אבל עזוב... נניח שכן)... ומה התשובה לאותו בחור??

שוטה גמור!!! מה אתה טוען-- למה הרב מדבר איתי לבא בזמן?? הרי יש פה בחורים שהם כמו חילונים... **אין בעיה!!!** אני חוזר בתשובה... ברגע זה אני לוקח את המילים בחזרה... עד עכשיו צעקתי עליך למה אתה לא מגיע לסדר בזמן... מעכשיו אני משנה את כל הגישה אליך... ואדרבה... כולי מלא התפעלות ממך... אני ממש מעריך את זה שאתה מניח תפילין כל יום... וגם מאוד יפה שכשאתה גומר לאכול אתה לא זורק מהחלון... וכבר שבועיים שלא הגיע אלי שום תלונה שהרבצת מכות לבחורים... אני ממש רואה את זה בעין יפה... כן...?? היית רוצה שככה אני אדבר איתך?? לא!!! היית נעלב אם הייתי מתייחס אליך ברמה הזו... כי אתה באמת שווה יותר!!! (אגב: זה די קשור למה שכתב במאמר דף 2 בגיליון זה... עיי"ש) ולכן אני מצפה ממך להרבה יותר... ולכן!!! לכן אני ניגש אליך ומעיר לך על דקויות... למה אתה לא מגיע בזמן... כי... כי כאן אתה אווזח!! ומכאן אתה יכול להמשיך להתקדם... אז מה אתה עונה לי?? יש בחורים שהם לא עושים כלום...

נכון!!! שיש כאלו בחורים... אבל היא היא!!! ברוך ה' בשביל זה אתה לא כזה וב"ה שאני יכול להעיר לך על דקויות... הטענה הזו היא בדיוק כמו עפרון... עפרון גם יכול לפתוח לקב"ה פרשת נח... הנה... יש כאלו שהם גזלנים ורוצחים... אז למה הקב"ה מגיע אלי בטענות?? אבל היא היא!!! אבל היא גופא!!! הקב"ה אומר לעפרון... כן... אתה בן אדם קצת יותר ערכי... אתה כבר יודע להכיר במעלתו של אברהם אבינו... אז דווקא ממך אני מצפה שתבין דקויות... את דור המבול מחיתי מהעולם... ואותך לא... אני רק מוריד ממך אות אחת... בשביל שתבין עניין ותתחיל לעבוד על עצמך וזאת תתקדם...

בחור ברמה אמור להבין שסוג ההשוואה הזו שאתה משווה את עצמך בייחס לבחורים אחרים ולכן אסור להעיר לך... היא פשוט לא נכונה!!! כי אתה בעצמך נעלב כשמשוים אותך לבחורים האלו... אם מישהו יתבלבל בינך לבין אותו בחור אתה ממש תזדעק... אז בבקשה אל תשתמש בו כתירוך... בחור צריך לדעת שיש מעמדות שונות!!! דווקא לא בין השיעורים בישיבה... (שם לא בטוח שיש עניין של מעמדות) אבל יש רמות שונות בישיבה... יש בחור שצריך לשבח אותו שהוא ב"ה לא גולש באינטרנט פרוץ... ויתכן שעליך מגיע צעקות שאתה קורא עיתון יתד נאמן... כן... אני יודע שיש כאלו שהאקיו שלהם לא מסוגל להבין את זה... אז בדיוק בשביל זה פניתי אליך ולא אליהם... אתה יכול להבין...

נמצא וחי בתוך ארץ ישראל!! ואברהם מתעקש בקנאות שאסור לו לצאת מהמקום הקדוש הזה!! אבל בתוך המקום הקדוש הזה אין לו עם מי לדבר!! הוא מוקף מכל הכיוונים ברשת המקוונת... וכולם כנענים... כולם פרוצים... כולם שטופים בכל התועבות שבעולם.. והוא לבד לבד בודד במקום הכי טוב!! הוא נמצא בבית סוהר במקום הכי אידיאלי!!!

חיפשתי דוגמא שתמחיש לנו את המצב שבו יצחק היה... הדוגמא היחידה שמצאתי זה המלך יואש... שכידוע... כשיואש היה ילד קטן קטן החביאו אותו בקודש הקדשים במשך שש שנים... **עכשיו תחשוב:** ישנם אלפי כהנים שמשותקים וכוספים לזכות ולהיכנס לקודש הקדשים... ובאותה שעה שכל אלו כ"כ רוצים וכוספים להיכנס לשם... באותה שעה יושב לו שם ילד קטן... חי שם... משחק שם... משתעמם שם... ו... ואסור לו לצאת משם...

ואני כעת שואל אותך: תגידי לי: למי קשה יותר???

האם לכל הכהנים שרוצים ומשתוקקים כ"כ לזכות להיכנס לקודש הקדשים ונעבעץ... נבצר מהם... או!!!! או לאותו ילד קטן שנמצא וחי בתוך קודש הקדשים והוא חי שם ומשחק שם כבר שש שנים והוא היה מאוד רוצה לצאת שם... אבל אסור לו לצאת משם...?? **אה... מי נמצא בגלות יותר גדולה??** פשוט וברור שהילד יואש נמצא בגלות הרבה יותר קשה... ואתה יודע למה?? רוצה שאני אסביר לך למה?? בעצם עזוב... למה שאני אסביר... במקום שאני אסביר לך את יואש... אתה יכול להסתכל במראה על עצמן ותבין לבד... **הנה לך דוגמא מעצמך:**

הרי אלטער זיידה שלך נולד באירופה הטמאה... למד בבית ספר גוי... והשתוקק מאוד ללמוד תורה מתי שהוא רק יכל... אבל לא היה שייך אז ללמוד בישיבה... אף אחד לא חשב על כזה לוקוסוס... כ"ש שלא ללמוד בכלל... הוא היה מוכרח לצאת לשאוב מים או ללכת ליריד לצורך פרנסתו ולהיפגש מול איוואן וסטפן... כל החיים שלו הוא חלם והשתוקק הלוואי והייתי יכול לשבת בישיבה וללמוד... הלוואי יובא יום ואני אוכל ללמוד תורה כל היום בלי לצאת לעבוד... הלוואי ואני אזכה יום אחד לנשק את עפר ארץ ישראל... הלוואי ואוכל יום אחד לזכות לקיים את כל המצוות בהידור גדול... במילים אחרות: כל החיים שלו הוא חלם הלוואי ויום אחד אני אזכה להיכנס לקודש הקדשים!!!!

והנה... הנין שלו- נולד בתוך קודש הקדשים!!!! אתה נולדת בתוך ארץ ישראל הקדושה... נולדת בתוך הקהילה החרדית השמורה... גדלת בחידור על טהרת הקודש... אתה יכול לשבת וללמוד בישיבה כמה שאתה רוצה... גדלת במוסדות נקיים בלי לפגוש שום גוי ושום איוון וסטפן... מאפשרים לך לשבת וללמוד בכלל ואם רק תרצה ללמוד אתה לא חייב לצאת לעבוד... בקיצור: הקודש קדשים שסבא שלך חלם להיכנס אליו... אתה נולדת לתוך הקודש קדשים הזה!! **ו... ותכל'ס. משעמם לך פה...**

יכול להיות שגלות מצרים מתחילה להימנות מיום שנולד יצחק?? רבש"ע: מה הקשר בין יצחק לגלות מצרים?? הרי יצחק מעולם לא יצא מגבולות ארץ ישראל... מעולם לא דרכו רגליו לא בקהיר ולא בארץ גושן ולא בכיכר תחריר... יצחק אבינו מעולם לא ראה אפילו את קצה הפירמידות של מצרים... אז במה זה מגיע לידי ביטוי שיצחק היה בגלות מצרים?? מה לו ולמצרים?? ותחשוב: בדיוק יצחק!! הוא הדוגמא הכי מנוגדת למצב של גלות!! זו בדיוק הדמות שמעולם לא זזה מארץ ישראל אפילו לטיסה של פחות מ-48 שעות!! דווקא הוא... זה נקרא שהוא נולד לתוך הגלות?? איך אתה מסביר את זה?? במה זה מתבטא???

זו שאלה עצומה!!! שאלה פשוטה שכל אחד אומר לשאל אותה!!!

והתשובה היא כן:

אם תשים לב: בפרשה שלנו אברהם מצווה את אליעזר **שני ציווים!** מדובר בשני ציווים מאוד קוטביים וחדים!!! שים לב מה הם שני הציווים:

הציווי הראשון: לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני!! מאיפה כן?? לא יודע... **מפה לא!! רק לא מפה!!** זה הציווי הראשון...

מה הציווי השני?? בשום פנים ואופן אל תוציא את יצחק מארץ ישראל!!! יצחק צריך להיות **רק פה!!!** יצחק מקומו פה!! **רק פה!!!**

שמת לב לשילוב המנצח בין שתי הציווים של אברהם???

מצד אחד **רק פה!!!** ומצד שני **רק לא פה!!!**

יצחק עצמו צריך להישאר **רק פה!!!** יצחק לא יוצא מפה!! **רק פה!!!**

ומאיך... שידוך?? מאיפה להביא לו שידוך?? **רק לא מפה!!!** פה ככולם רשעים... כולם ארורים... אין פה אפילו אחד לרפואה שיצחק יכול לעשות איתו שידוך... ממילא רק לא מפה!!! **אתה קולט מה טמון בשני הניגודים האלו ביחד??** המשמעות היא שיצחק היה אדם בודד בעולמו!!! כי תחשוב: מצד אחד הוא חי במקום כזה שכולם רשעים... ללא יוצא מן הכלל!! (והראיה שאין פה אפילו אחד שאפשר לעשות איתו שידוך...) אם יצחק חי בכזה מקום נוראי שאין פה אף אחד שאפשר לקבוע איתו חברותא... אז למען ה'... תשחרר אותו... תן לו לצאת מפה... תן לו ללכת למקום נורמלי שיש שם לפחות מנין אנשים קצת יותר סימפטיים... שיהיה לו עם מי לדבר בלימוד... שלפחות יהיה לו סביבה נקייה...

ולכן שואל אליעזר-- אולי אני אקח איתי את יצחק???

אברהם אבינו מזדעק: **לא!!! יצחק רק פה!!!** יצחק לא יוצא מפה!!!

עכשיו אתה קולט באיזו גלות יצחק נמצא??

מצד אחד הוא נמצא בשיא המקום האידיאלי!!! הוא

גלות שבתוך קדש הקדשים...

אחד מהסוגיות הסבוכות ביותר בדורנו זה אין להתייחס למצב שלנו בשבעים שנה האחרונות כאן בארץ ישראל... האם זה נקרא שאנחנו עדיין נמצאים עמוק בתוך הגלות או... או לא??

סוף סוף בשבעים שנה האחרונות נכנסנו למציאות חדשה וחריגה שלא הייתה במשך כל הדורות שלפנינו... **אנחנו בגלות-- בתוך ארץ ישראל!!!** לאורך האלפיים שנה האחרונות עם ישראל היו בגלות בחוץ לארץ... והנה הגענו לארץ ישראל... אבל עדיין אנחנו אומרים בתפילה "מפני חטאינו גלינו מארצנו". אז איך מתייחסים למצב הלא פה ולא שם הזה? האם זה שאנחנו כבר בארץ ישראל... זה נקרא שמבחינה מסוימת אנחנו כבר פחות בגלות. או היות וסו"ס עדיין כבוד שמים לא מתגלה אז אנחנו בגלות?? אז לא נכנס לסוגיה הרחבה הזו. זה מהנושאים שכבר הספיקו לדוש בהם ולשים אותם בבירור... ואין טעם להוציא אותם בחזרה משם... **אבל!!! על מה באתי???** יש לנו **טעות היסטורית אחת!!!**

מדובר בטעות היסטורית חמורה!!! אנחנו טוענים בתוקף ובבטחון עצמי שאנחנו נמצאים במצב חריג **שלא היה אף פעם!!!** אנחנו הראשונים שנמצאים במצב המיוחד הזה שאנחנו חיים בארץ ישראל-- בתוך הגלות... **זה פשוט טעות היסטורית!!!!** ולמה? כי מי שאי פעם למד חומש בראשית רואה שיש מישהו אחד שכבר קדם לנו... תנחש מי???

לא פחות ולא יותר-- יצחק אבינו!!!!

חז"ל אומרים: גלות מצרים התחילה מיום שנולד יצחק אבינו!!! כלומר: יצחק אבינו היה בגלות מצרים מיום שהוא נולד... נו... ואיפה יצחק אבינו היה גר?? **בארץ ישראל!!!** ולא סתם... אלא יצחק אבינו היה עולה תמימה שמעולם לא יצא מארץ ישראל!!! זאת אומרת: **כמעט חצי מגלות מצרים היתה בתוכי ארץ ישראל!!!** נו... הנה לך אדם שחי בארץ ישראל כל שנות חייו וזה לא סתירה שזה נחשב כחלק נכבד מגלות מצרים... אז הנה לך... אנחנו לא הראשונים...

יצחק אבינו היה חי בארץ ישראל **לא רק** שבעים ואחד שנה (כמונו...) אלא **מאה שבעים וחמש שנה** הוא היה חי בתוך ארץ ישראל והשנים האלו נחשבים ונמנים כנתח מכובד של קרוב לחצי מגלות מצרים!!!!

אז זהו... דבר ראשון תרגע... יש לנו כבר מדגם... יש לנו את יצחק שהוא כבר היה במצב דומה לשלנו... ומכאן ואילך: אם אנחנו באמת רוצים לדעת איך צריך להתייחס למצב שלנו כיום... ומה העבודה שלנו כעת... אז המרא דשמעתתא שלנו בנקודה הזו- זה יצחק אבינו!!! ההנהגה של יצחק בעבודת ה' היא אמורה להיות התמרור דרך שלנו איך אנחנו צריכים לחיות את הגלות שלנו בתוך ארץ ישראל...

ובכן: השאלה הראשונה שזועקת מאליה: איך באמת

אתה מרגיש שאתה לא שווה כלום... **אז זהו!!!**
 שדווקא יצחק שנשאר לבד.. הוא עשה את הכל
 לבד!!!! הוא לבד ריצה את הגלות בשביל כלנו!!!
 כן... את הגלות הזו שבעתיד יצטרכו ששים ריבא
 לעשות ביחד. הרי יצחק עשה את זה לבד!! כי הוא
 היה לבד!

ואת המסר הזה צריך להפנים בפרט בפרט בפרט בדורנו...

כשאנחנו מתמודדים מול ניסיונות הטכנולוגיה...
 ישנם הרבה רגעים קשים שאתה פתאום מרגיש
 שאתה נשאר לבד... כולם כבר שמה בפנים... כולם
 מחוברים דרך הרשת... כולם מחליפים חוויות דרך
 שם... כולם מעודכנים... ורק אני נשארתי לבד!!!!
הכל לבד!!!! תבין: הקב"ה צריך שמישהו יגמור את
 העבודה... הקב"ה רוצה איזה כהן גדול אחד
 שיסכים להישאר בקודש הקדשים וישלים את
 העבודת פנים לקראת הגאולה... אם אלף הם...
 אשריך שזכית להיות מהאלף כהנים גדולים
 שיביאו את התיקון השלם... ואם מאה הם גם
 אשריך.. ואם עשרה הם גם זכית... אבל אם אתה
 נשאר לבד לבד לבד בתוך קודש הקדשים... אם
 כל המשפחה המורחבת כבר מחוברים לכל
 המכשירים... ורק אתה נשאר בקודש הקדשים...
 אז אתה מרגיש לבד?? אדרבה... אתה הכהן גדול
 האחד ויחיד שנכנס לבדו לקודש הקדשים בשביל
 לעשות את הכל לבד!!!! הוא מתחיל והוא גומר!!!!

אשריך שזכית לגמור את התיקון השלם לבד!!!!
 להגיד לך שזה קל??

לא!!! אבל להרגיש בודד?? להרגיש לבד?? זה
 לא!!!

הכהן גדול שנכנס לבד לקודש הקדשים הוא ממש
 ממש לא מרגיש לבד... אדרבה... הוא מרגיש שעני
 ככככל ישראל נשואות אליו מבחוץ שיעשה את
 העבודה מבפנים לבד... הוא האחרון שמרגיש
 לבד!!!! מה שהוא כן מרגיש זה אחריות עצומה
 שהוא לבד **צריך ויכול לעשות הכל לבד!!!**

פונה אני אליך - אלטער זיידע היקר שלי שמנוחתך
כבוד באירופה... אני יודע שאתה עדיין מקנא בי
 קנאה צורבת על הזכות שלי לחיות כאן בארץ
 הקודש... על הזכות שלי להיות בן ישיבה ואברך
 כולל... אתה מקנא בי שזכיתי להיוולד בשכונה
 שכולה חרדית... אתה מקנא בי שאני חי בקודש
 הקדשים ואני יכול ללמוד תורה עם שוטשטין ועם
 מתיבתא ויכול לאכול בהכשרים הכי מהודרים בלי
 להסתמך על שום קולא... נכון סבא... **אבל אל תמהר**
לקנא בי!!! כי נכון שיש לי אפשרויות בלתי מוגבלות
 בקדושה... אבל יש משהו שאתה דווקא לא שם לב
 אליו... ואילו אני כן שם לב אליו... אין לך מושג איזה
 אפשרויות יש לי בצד השני של הקדושה!! אין לך מושג
 סבא כמה פיתויים קורצים לי מבחוץ ואני צריך להחזיק
 את עצמי חזק שאני לא אתפתה... סבא... גם לי לא
 קל!!!! אבל בעזרת"ש עם התפילות שלך שמה
 למעלה ועם הרבה מלחמות שלי כאן מלמטה
 בעזרת"ש נביא יחד את הגאולה...

קשור ודבוק לקודש הקדשים... זה לא פשוט!!!! אל
 תמהרו לקנא בי... אני לא יודע אם אתם הייתם
 עומדים בזה... **ובדיוק זו הגלות שלנו!!!** הגלות שלנו
 זה לחיות בתוך קודש הקדשים!! לחיות מצד אחד
 במקום ובמצב הכי אידיאלי שאבותנו חלמו להיות
 במצב הזה אבל להישאר שם ולא לצאת!! להיות
 מוקפים מכל הכיוונים בגלות ולא להתגלגל-לתוכה...

זו גלות מצרים נוסח יצחק!!! יצחק חי בארץ כנען!!!
 רק בארץ כנען... אין לו רשות לצאת מארץ כנען...
 (אברהם אבינו מזהיר את אליעזר אל תעז להוציא את יצחק מארץ
 ישראל...) נו... ומה יצחק יעשה בתוך ארץ ישראל? יש לו
 שם עם מי לדבר?? איפה... ככולם עם הסמראטפון...
 כל ארץ כנען... כולם מחוברים לרשת... ובכזה מקום
 יצחק גר... זה המקום שלו ואין לו מקום אחר!! כי
 סו"ס הוא נמצא במקום הכי מושלם... אלא שהוא
 מוקף בגלות מכל הכיוונים... **זו בדיוק ההגדרה של**
המצב שלנו כעת!!! יש כאלו שרוצים בכח להסביר עד
 כמה אנחנו שרויים בגלות... והם כל הזמן מתאמצים
 ועסוקים בלהוכיח עד כמה אנחנו גרועים ואנחנו
 בשפל המדרגה... **לא!!! זה לא נכון!!!** זו עלילת דם
 (ויתכן שזה גם על גבול של הכפיות טובה לחסדי ה'...) אנחנו
 נמצאים במצב אידיאלי בשביל יהודי... יש לנו את כל
 הנתונים ואת כל האפשרויות לעשות רצון ה' ואף אחד
 לא מפריע לנו... אנחנו מצידנו נמצאים כבר ב-אי של
 גאולה... רק מה??? אנחנו מוקפים מכל הכיוונים
 בגלות... ונראה אותך נשאר בקנאות בתוך האי של
 הגאולה לא מתגלגל ולא פורץ לגלות הזו...

זו נקודת הגלות שלנו!!! זו גלות!!! אוהו גלות!!!

יש פה עוד נקודה חשובה מאוד שמצוה לפרסם אותה:

בחצי השני של גלות מצרים היו צריכים ששים ריבא
 יהודים שיסבלו ויעבדו בפרך בשביל לקיים את גזירת
 הגלות!!! לעומת זאת **בחצי הראשון של גלות מצרים...**
 הספיק יהודי אחד ויחיד שקראו לו יצחק אבינו...
 שהוא לבד עשה את כל העבודה... **אין אתה מסביר**
את זה??? אם 210 שנים מתוך הגלות היה צריך
 תוצרת של שש מאות אלף יהודים שיעבדו בפרך
 במצרים... אז מה היה הסוד של יצחק שהוא לבד לבד
 עשה את כל אותה תוצרת במשך חייו? **התשובה היא**
נוראה: תשמע כלל בחיים:

הסוד הצבאי של יצחק היה... שהוא היה לבד!!!

מי שנשאר לבד... מקבל כח לעשות את הכל לבד לבד!!!

יש כאלו שמאוד מפחדים להישאר לבד... כי אם אני
 לבד אז מה אני יכול לעשות לבד... **אבל זה בדיוק**
הפוך!!! כשיש הרבה אנשים... זה אומר שהעבודה
 מתחלקת בין כולם... אבל דווקא כשאתה מגלה
 שנשאר לבד... זה רק אומר לך שקבלת את הכוחות
לעשות ולגמור את הכל לבד!!! זה הסוד של יצחק:
יצחק נשאר לבד!!! כפי שהזכרתי קודם הנתונים של
 יצחק היו שהוא היה מוכרח להישאר בארץ כנען מוקף
 באנשים שכולם רשעים ללא יוצא מן הכלל (שעליהם
 נאמר לא תחיה ככלל נשמה) בקיצור: יצחק נאלץ לחיות
 לבד לבד בתוך ארץ כנען!!! ולעבוד את ה' לבד ולהיות
 נאמן לעבודת ה' לבד זה מאוד מאוד קשה... אין לך
 מינימום של גיבוי... אין לך אף אחד שהולך איתך...

משעמם לך **בתוך** הקודש הקדשים הזה... יש לך
 הרבה מאוד רגעים שהיית רוצה להחליף עם סבא
 שלך.. מידי פעם אתה בודק את הטיסות... אולי
 יש איזה טיסה מעניינת לאירופה... (כמובן רק לקברי
 צדיקים...) מידי פעם דווקא מתחשק לך גם להכיר
 קצת את הגוי שסבא שלך לא היה מסוגל לסבול
 אותו... כן... לי ולך יש לנו נסיונות... יש לנו רגעים
 שהיינו רוצים לצאת קצת מהקודש קדשים
 החסום והמסונן ולפזול ולהתחבר לרשת ולהכיר
 כל מיני מושגים שסבא שלנו כ"כ רצה להתפטר
 מהם...

כן.. זה היצר הרע שלי ושלך... כן... זכיתי והמחשב
 שלי מסונן!!! אין לי גישה לאינטרנט פרוץ!!! אני
 חי באוירה סטרילית ושמורה- בקודש הקדשים...
 אבל נורא מתחשק לי לפרוץ... קצת לגלוש
 החוצה...

האם מישהו יודע להעריך את הגלות שבה אני נמצא???

מישהו יודע להעריך כל יום נוסף שאני ממשיך
 לחיות **בתוך** קודש הקדשים ולא פורץ החוצה??
לסבא שלי היתה גלות משלנו!!! אבל גם לי יש גלות
משלי!!! מה ההבדל בין הגלות של סבא שלי ל-
גלות שלי??

סבא שלי היה בגלות נוסח מצרים... הגלות שלו
 התבטאה בזה שהוא היה זרוק אי שם באירופה...
 רחוק מהקב"ה... והוא כל הזמן השתוקק לצאת
 מהגלות... להתנתק מהגוי... ולזכות להגיע לקודש
 הקדשים...

לעומת זאת אני??? אני שייך לגלות מצרים--
 נוסח יצחק!!! זו גלות מצרים מסוג אחר לגמרי!!
 אני נולדתי בתוך קודש הקדשים... נולדתי לתוך
 השמנת החרדית... אני חי בתוך אי טהור שכל כולו
 קודש הקדשים... ויש לי את כל התנאים הכי
 מושלמים והכי מקודשים שאני יכול לעבוד את
 הקב"ה בלי שום הפרעות... ותכל'ס... משעמם לי
 פה- **בתתנתוך קודש הקדשים...** סו"ס אני מוקף
 מכל הכיוונים בגלות של כל הלכלוך והטנופת
 בצורה הכי מרוכזת... שאם אתה רק יוצא שניה
 אחת מקודש הקדשים והופה... אתה ח"ו גולש
 ומחליק ישר לתוך מ"ט שערי טומאה של הגלות...
 ונדרש ממני להמשיך להתחבאות שם בתוך קודש
 הקדשים ולא לצאת...

ואני שואל אותך: זה קל?? לא!!! ואני מכין אותך
 מראש: יש כאלו שלא מבינים את זה... יש כאלו
 שילעגו ויטענו שזה קל... יכול להיות שיהיו כהנים
 שמאוד מאוד יקנאו באותו ילד יואש שכלוא בתוך
 קודש הקדשים ואיזה זכות יש לו שהוא זוכה
 לחיות בתוך קודה"ק... והלוואי עלינו... **אבל אותך**
ילד יואש פונה אליהם ואומר להם: ידידי היקרים...
 הכל טוב ויפה... כל זמן שאתם עומדים מבחוץ...
 לעמוד מחוץ לקודש הקדשים... ולהשתוקק
 להיכנס לשם לשעה אחת... את זה גם אני יודע...
 אבל לחיות **בתוך** קודש הקדשים במשך שש
 שנים... ולהישאר שם בקנאות ולא לצאת... להיות
 ילד עם כל המרץ ועם כל השוּבבות והסקרנות
 ולרצות לצאת ולרוץ ולהכיר כל מיני מושגים
 מבחוץ... ונדרש מאותו ילד להתגבר ולהישאר

”למען לא נבוש...” מושגים בסיסיים בהלכה.

מושג שישמו בית דין לדני ממונות!!!!

נמצאים אנו בשלושים לפטירתו של פוסק הדור מרן ר' ניסים קרליץ שאחד המושגים שנשפטו בציבור והוחדרו לתוך כלל ישראל בזכותו... היה את המושג היהודי שישמו בית דין!!!

כן... יש הכרעה שהתורה ממליצה עליה... וקוראים לה בית דין!!!

וזה אולי נשמע לך מובן מאלי... אבל אין לך מושג עד כמה אנחנו מתקשים לקבל את ההמלצה הזו... אני אתן לך דוגמא מאוד מוכרת: מיישהו חייב לי כסף... בסה"כ ארבעת אלפים שקל... והוא לא מחזיר לי... הבן אדם חי טוב... יש לו כסף... מבובו כסף... ותכל'ס הוא מתעלם מהחוב שהוא חייב לי! וזה מפוצץ אותי!!! אני כועס עליו!!! אבל אסור לי לשנא אותו!!! אתה יודע למה?? כי יש לאו מדאורייתא לא תשנא את אחיך בלבבך!!! אה... אבל הוא חייב לי כסף?? אדוני היקר... אם הוא חייב לך כסף... תתבע אותו לבית דין... הוא יגיע... ובי"ד יחייבו אותו... ואם פעם תעניין בשו"ע הלכות גביית מלווה אין חכמים מפעילים הוצאה לפועל ו"לא מרחמים בדין" וגוברים מהבן אדם את כל הארון בגדים שלו בשביל לפרוע את חובו... את זה מותר לי לעשות ואני צריך לעשות!!! ואילו לשנא אותו אין לי רשות... נו... ותכל'ס אני עושה את זה?? איפה... רגשית אני לא מסוגל... מה... אני אתבע אותו לבית דין?? שאני אעשה לו פדיחות מול רבנים חשובים בשביל איזה 4000 שקל עלובים?? לא... אני לא מסוגל... לא מסוגל... הנה לך דעת בעלי בתים!!! כי לשנא אותו אסור לי! ולתבע אותו מותר לי!

וזו הטעות שלנו!!! שאנחנו מתייחסים לבית דין כאל סדין אדום שאם הגענו לבית דין זה אומר שיש פה הסלמה ופיצוץ יחסים... אז זהו שלא!!! זו טעות!!! בית דין הוא האמצעי הטוב ביותר כיצד לנהל ויכוח ואפילו מריבה בפקחים של תורה!!! ואדרבה... בדרך כלל כשיש ויכוח בין שני אנשים מבוגרים... ויש לנו בלב אחד על השני... ע"פ רוב המינה בלב לעולם לא תסתתים בינינו. (ע"פ אצל אשכנזים) אנחנו אף פעם לא נסגור את הקצר בינינו כי אין מי שיסגור את זה... אבל ברנע שהולכים לבית דין!! גם אם ב"ד פסקו נגדי ואני כועס עליהם... אבל איתך סיימתי... כלפך כבר אין לי טענות... ואילו עם ב"ד?? גם אם הטענות שלי עברו אליהם... הרי יש הרבה יותר סיכוי שיום אחד אני אפסיק לכעוס עליהם כי סו"ס הם ב"ד והם הרבה פחות נוגעים בדבר ממך... ואז אחרי שיעבור החיכום ואני ארגע... יום אחד אני אבין שלא היה להם משהו אישי נגדי והם פסקו כך וכך רק כי באמת כך היה נראה להם לפי הדין. מה שבטוח שהי לא יביאו לי דני יסיון שכזה

עוד נקודה חשובה: אחת הטעויות החמורות שלנו... שברגע שיש לי איזה ויכוח או מריבה עם מיישהו... התחושה היא שהתורה כאילו מגיעה וקושרת לי את הידיים... לא! לא תקום... לא תמור... לא תשנא... (אל תרביץ... לא יוסיף פן יוסיף...) גם לדבר עליו לשון הרע אסור לך... ואתה מחויב לדון אותו לכף זכות... ולאחוב אותו... ואתה מחויב להמשיך לעזור לו ועזוב תעזוב עמו והקם תקים עמו... מתקבלת מין תחושה כזו שהתורה לא נתנת לי לעמוד על שלי... מי שרק רוצה יכול לבא ולעקוץ אותי כמה שהוא רוצה... ואילו אני צריך להמשיך לחבק אותו ולאחוב אותו וכי תראה חמור שונאך הקם תקים עמו... אז זהו שלא!!! פרט אחד קטן חסר לנו בתמונה והיא: בית דין! הסיבה שהתורה לא מרשה לי לשנא אותו ולא מרשה לי לנקום ולנטור לו... זה לא בגלל שהתורה רוצה שאני אכופף את הראש ואהיה פרוץ שילוו... אלא בגלל שהתורה רוצה שאני אתנהל מולו לפי דרך התורה והכתובת היא בית דין! לכעוס... לשנא... לנקום... ולנטור... ולדבר עליו לשון הרע... זה התנהגות מופקרת של בן אדם שמתקוטט עם חבר שלו בלי ריח של תורה... אתה רוצה?? תעמוד על שלך עד הסוף!! אבל בדרך התורה!!! לדעת שיש מושג שקוראים לו בית דין...

חלוקת שיריים בשולחן הטהור של הכהן גדול בסעודה שלישית...

שבת קודש... השעה 11.00 בבוקר... תכונה רבית בבית המקדש... בדקות הקרובות הולכים להכניס את הלחם הפנים החדש ולהוציא את הלחם הפנים הישן... האמת היא שהרגעים האלו הם רגעים מכוננים... ולא רק בגלל לחם הפנים... אלא גם מעוד סיבה - כי ברגעים אלו ממש נעשית חלופת המשמרות... כידוע: כל משמרה משמשת שבוע ימים!!! ואח"כ מגיעה המשמרה הבאה ומחליפה אותה... ומתי נעשית חלופת המשמרות?? בשבת!!! תמיד של שחר עדיין נעשה ע"י משמר היוצא... ומוסף נעשה ע"י משמר הנכנס... ובאמצע!! בין תמיד של שחר למוסף... יש את לחם הפנים... שארבעה כהנים מהמשמר הנכנס מביאים את הלחם החדש!!! וארבעה כהנים ממשמר היוצא מוציאים את הלחם הישן... אלו מושכים ואלו מניחים... ברגע שהם מושכים את הלחם הישן... תוך כד--- הם מכניסים את הלחם החדש (כדי שהשולחן לא ישאר רגע אחד בלא לחם) ... והנה!!! ברגע הזה ובשניה הזו נעשתה בפועל חלופת המשמרות!!!!

התחושות ברגעים האלו הם די מעורבות... מצד אחד אנחנו משמר היוצא... יש לנו כעת קצת תחושה של וי אבדה נפש... סו"ס היינו משתוקקים להמשיך הלאה לשמש את מלך הכבוד עוד שבוע... יש טיפה תחושה של עגמומיות ואילו למשמר הנכנס יש כעת ברק בעיניים... יש התרגשות גדולה... הם שמחים ומרוגשים ששהיינו וקיימנו והגיענו שהנה... ברגעים אלו אנחנו מתחילים את השבוע שלנו לשמש לפניו יתברך... זה מצד אחד!!! אבל מצד שני... עם כל הגילה... יש גם הרבה רעד... סו"ס משמר הנכנס רק כעת מתחילים את העבודה... ועבודת המקדש היא תובענית ויש הרבה תחת... יש לפניהם שבוע של עבודת הקרבות... שצריך הרבה סיעתא דשמיא שהכל ידפוק... ולוודא שכולם יהיו טהורים ושכולם ידעו בדיוק מה צריך לעשות... ושלא יהיה פה כהן שיפסול את הקדשים ולא יהיה אחד שיקיב שלא לשמו ולא יערבב את הקדשים... זה מתח נורמלי שמלווה כל משמר בתחילת העבודה... שהכל באמת ידפוק... אז יש התרגשות גדולה אבל מלווה במתח... לעומת זאת אנחנו... משמר היוצא... אמנם קצת מריר לנו בלב שסיימנו את השבוע המתוק הזה... אבל יש שמחה גדולה ש"חסל סידור עבודה כהלכתו ככל משפטו וסידורו..." ש... שזה לא מובן מאלי!!!

והנה... הנה... אני כבר רואה ממרחק את ארבעת הכהנים מהמשמר הנכנס יוצאים מלשכת בית המוקד עם שני הסדרים של הי"ב חלות... הם עולים כעת יחד עם ארבעה כהנים מהמשמר שלנו- היוצא... ובשתי דקות הקרובות זה קורה!!! ובעוד ארבע דקות בערך... פתאום יופיעו ארבעה כהנים מהמשמר שלנו היוצא עם הלחם הישן... והם יניחו אותו כאן על שולחן הזהב ויתחילו בחלוקת לחם הפנים...

ואז תתחיל המהומה הקבועה... דחיפות אדירות... כולם רוצים לזכות... ומי שרוצה באמת לזכות במצוות אכילת לחם הפנים צריך לדחוף... אין ברירה... אתה מכיר את המקומות האלו שצועקים: אין מה לדחוף כולם יקבלו?? אז זהו שכאן זה לא נכון!!! כאן לא כולם יקבלו! בפיורש לא! יש פה שתי משמרות של כהונה שאמורות לחלוק בלחם הפנים... ולכל משמרה יש כמה אלפי כהנים... אז אין מספיק לכולם!!! ברור שאין! אז מי שרוצה דוחף... ואני מאוד מאוד רוצה... לזכות במצוות עשה החביבה והנדירה של אשר קדשנו בקדושתו של אהרן וציוונו על אכילת לחם הפנים זה דבר שלזכרו תאוות נפש... אבל עם כל התאוה הגדולה שלי... אני לא דוחף!!! אני לא מסוגל... מצטער מאוד... הנפש העדינה שלי שהתרגלה ללימוד מוסר... לא מסוגלת לדחוף יהודי... גם בשביל לקבל לחם הפנים... וזה מאוד כואב לי... אבל מה אעשה... אני פשוט לא מסוגל... אני הולך לצד וגאלץ לוותר על לחם הפנים... וכמוני יש עוד רבים שפשוט מוותרים... דווקא יש כהנים שמאוד שמחים שאנחנו מוותרים... תמשיכו ללמוד מוסר ולוותר... כל כהן נוסף שמוותר זה מוריד עומס מהדחיפות... ומאפשר לדוחפים לקבל יותר... אז למה לא... זה אינטרס אישי שלהם...

אבל הפעם חיכתה לנו הפתעה!!! אולי אתה לא יודע... אבל חצי מהלחם הפנים הולך לכהן גדול... שש חלות הולכות לכהן גדול... והשש חלות הנותרות הולכות לכולם... לשתי המשמרות שאמורים להתחלק בזה... רגע... מה הכה"ג עושה בשש חלות שלימות?? (אל תשכח שכל חלה זה עשרה עשרונים... זה ההמון??)

מה התשובה?? בשביל זה הכה"ג הוא כהן גדול!!! והוא פה הרבה... הוא מזמין לשולחן הטהור שלו את מי שהוא רוצה... את זקני המשמרה... ואת הראש בית אב וכל מיני כהנים שניקבו בשמות והזמנו לשולחן שבת שלו... והכה"ג שלח בשקט בשקט מיישהו שיבדוק מי הם הצנועים שלא דחפו ולא זכו בלחם הפנים... ואנחנו יושבים לנו כאבלים בין חתנים... רואים איך כל מי שדחף אוכל ואנחנו לא... מקנאים בזכות שלהם שהם זכו לקיים מצוות אכילת לחם הפנים... ולפתע!!! מגיע אותו אחד... ופונה אלינו: הכה"ג מזמין לסעודת שבת אצלו בלשכה... מה?? הכה"ג מזמין אותי?? מי אני?? כן... הכה"ג שלח אותי לבדוק מי הצנועים שלא דוחפים... ולכה"ג חשוב שלא תהיו מקופחים... לא יאומן כי יסופר!!! הוזמנתי לשולחן הטהור של הכה"ג... הוא קיבל אותי בחביבות גדולה... בירך אותי בחמימות... והושיב אותנו לידו... דיבר איתנו בענייני דיומא... ו... ולאח"כ הגיש לכל אחד מאיתנו באופן אישי... צלחת זהב לכבוד המצוה ובתוכה פרוסה גדולה של יותר מכביצה לחם הפנים... אני לא האמנתי!!! כמעט התעלפתי... רבש"ע: מי חולם לקבל כזו פרוסה גדולה של לחם הפנים?? הרי כל אלו שדוחפים הם בקושי מקבלים פירור קטן של לחם הפנים... ודווקא אנחנו שלא דחפנו זוכים לקבל כזו מנה הראויה להתכבד... טוב... נטלנו ידיים וברכנו על לחם משהו (לא לחם הפנים) אכלנו קצת מהלחם משהו והתחלנו לאכול מהלחם הפנים... יש לציין שבלחם הפנים יש סג שהיא מאוד מאוד משיב... לאכול את הפרוסה הזו ארך לי יותר משעה... באותה שבת לא אכלתי לא דגים ולא טשולנט... כלום... לחם הפנים מילא אותי לגמרי ממש "כמתנה על מחבת..."

אגב: בסעודה שלישית הכה"ג עושה טיש גדול בעזרה... וגם שם הוא מחלק לחם הפנים לכהנים מסוימים... רק הפרענצ'עס בנוים בצורה כזו!!! המשמר הנכנס עומדים בפרענצע הצפוני... והמשמר היוצא עומדים בפרענצע הדרומי... (ככה זה גם בהוצאת לחם הפנים...) ושרים... אבל לא תמיד כולם שרים!!! כשמגיע שעת בין הערביים... רעוא דרעוין... יש שלב מרגש שהכה"ג נותן פקודה לפרענצע הדרומי... למשמר היוצא... ואז רק אנחנו שרים... אנחנו פונים לאלו שמסולנו!!! למשמר הנכנס... ואנחנו מברכים אותם ושרים להם מעומק עומק לב: "מי ששיכן שמו בבית הזה הוא ישכין ביניכם אהבה ואחוזה ושלוש ורעות..." עין לא נשארתי יבישה... עומדים להם משמר הנכנס בעיניים עצומות ומקשיבים לכל מילה שיוצאת מפיו... ועונים אמן ככוונה... (התיאור הזה... הוא בסה"כ פרי דיסיוני... נא לא לקחת קשה...) אנחנו מברכים אותם שבעזרה"ש יזכו לשרת לקל הכבוד ותערב לפניו יתברך עולתם ומנחתם... באותו מעמד הכה"ג שוב מחלק שיריים בשולחן הטהור לזקני הכהנים... והם מחלקים פירורים לאלו שיושבים סביבם... הכל נעשה בחרדת קודש כיאה וכיאות לשולחן הטהור בעזרה... עכ"פ מוצאי שבת זה אחד הזמנים השקטים ביותר בעזרה!!! במשך היום כמעט ולא היו קרבות... חוץ מלחם הפנים אין שירי מנחות ואין אכילת בשר של שלמים או חטאת... מה כן יש?? הכנה לקראת השבוע הבא... אנחנו מתקפלים... מתכוננים ליציאה מירושלים... מחר בתמיד של שחר נעשה השתחוואה אחרונה לקראת היציאה חזור לדרכנו...

מה ההבדל בין שעון מפפגר לשעון לא מכוון?

מתקשר אלי בחור בשאלה: לפני שבועיים כתבת אש וגפרית על קריאת שמע שחייבים לקום וכו' וכו'... תכלס... אני לא מצליח לקום!! זה בעיה כרונית אצלי... אני לא מצליח... לא... לא יכול... לא יכול... אין!!! אין עם מי לדבר... יש לי בעיה קשה עם הנושא של השינה... שמאוד מאוד מאוד קשה לי לקום בבוקר... **ממשך הבחור ואומר לי:** אני כבר יודע מה אתה הולך לענות לי... את כל התשובות המוכרות שכולם עונים... שאין לי יכול... יש לא רוצה... ואם היה היום טיול היית קם... וכו' וכו'... אבל עזוב... כל התשובות האלו לא עזרו לי... תכלס... אני לא מצליח לקום!!!! טוב... עכשיו אני אמור לענות לאותו בחור תשובה... ו... והרי אני לא יכול לענות לו את מה שכולם ענו לו... (גם אם הייתי רוצה לענות לו כמו שכולם לו... אני כבר לא יכול... כי הוא שריין את עצמו ואמר לי מראש שהוא יודע שזה מה שאני הולך לענות... ועכשיו זה כבר באמת לא לכבוד שלי... אבל עזוב --) אמרתי לו: תקשיבו!!! **דבר ראשון: אתה צודק!!!** אני בתור מעורר ותיק בישיבה למדתי להכיר במשך השנים שיש בחורים שפשוט לא מסוגלים לקום בבוקר!!! כן... בניגוד למה שמקובל לומר שאין כזה דבר... אני אמר לך בעדות מקורב שיש כאלו בחורים שלא מסוגלים לקום בבוקר!!! אין! אין עם מי לדבר!! הוא רוצה לקום... הוא נורא נורא רוצה... ותכלס... הוא פשוט לא מסוגל... גם ספל מים ניסיתי... והיה אחד שאפילו שפכתי עליו שני ספלים והבן אדם קם [כשקם סו"ס]... יבש... יש!!! יש כזה דבר!!! אני מודיע לך שיש כאלו בחורים ויתכן שאתה אחד מהם... **אבל!!!!!!!** אתה צריך לדעת דבר אחד: בחור שלא מסוגל לקום בבוקר **יש לו בעיה!!!** יש לו דפקט מסוים!!! זה בחור שסובל מנכות מסוימת!!! וזו נכות שחייבים לדווח עליה בשידורים... זה סוג של פיגור התפתחותי (או לא יודע איך שטקרא לה) ביחס לכלל החברה... זה פיגור שמצביא על המעמד של אותם בחורים בסטטוס של רמה אחת מתחת כלל החברה בישיבה...

אני צודק או לא צודק??? משהו פה לא מובן???

תחשוב: אם יש שני בחורים בישיבה... אחד קם בשעה שבע בבוקר... והשני קם בשעה 11 בבוקר... אתה מבין לכוך שזה סוג א' וזה סוג ב'!!! **ואכן חשוב להדגיש:** לא תמיד זה באשמתו של הבחור... אני דווקא סבור שאתה לא אשם... אבל מה שבטוח: אתה סובל מפיגור מסוים!!! מזה לא תמלט!!! גם הראש ישיבה והטבח... כולנו מבינים שהראש ישיבה מקבל עליה לתורה לפני הטבח... וזה לא בגלל שאנחנו מאשימים את הטבח שהוא לא יצא כמו הראש ישיבה... אלא בגלל שאלו הם הנתונים שלו... זה המעמד שלו... והוא אפילו לא נעלב מזה... (אתה יכול לשאול אותי...)

אותו דבר כאן: אם אתה לא יכול ולא מסוגל לקום "בשעה שבני אדם קמים..."

והוא כן שכולם צועקים עליך ולא מבינים אותך... אז אני לא!!! אני לא כזה!!! אני לא דורך לך על היבלת... אני מבין שיש לך באמת בעיה אמיתית... אתה סובל מ-מלקות מסוימת שזה לא יפה ללעוג לך על החולשות שלך... אז אין לי שום טענה עליך למה אתה לא קם!!! **אבל יש לי כן טענה אחת עליך!!!! הטענה שלי עליך היא:**

שבשעה 11 בבוקר אתה קם... שוטף פנים... ותוך רבע שעה אתה נכנס זחוח לבית מדרש עם ראש זקוף... ומתחיל לעשות פרצוף קשוח על כל הצעירים ממך... שחטסססר להם אם הם ישכחו את המעמד החשוב שלך... שאתה בחור מבוגר מהם ומבין יותר מהם לומדן יותר מהם...

על זה יאתנו!!! למה האף שלך למעלה??? הרי יש לך בעיה... אתה סובל מפיגור... בן אדם שסובל מפיגור ביחס לחברה הוא לא אמור להסתובב ולהרגיש יותר מכולם... וזה שאתה סובל מפיגור... לא אני אמרתי את זה... אתה אמרת!!! אתה טוען את זה מקירות לבך... אתה הוא זה שבמשך עשר דקות הוכחת לי באותות ובמופתים שאתה פשוט לא מסוגל לקום... והצלחת לשכנע אותי שאתה סובל מפיגור מסוים... אז שוב: אתה לא אשם... אבל אם יש בחורים משיעור א' שנמצאים במקום מתקדם יותר ממך... **אז בתור מה אתה עושה עליהם שרירים???** למה האף שלך למעלה?? זו הטענה שלי עליך!!!! **למה אתה לא מכיר את מקומך???**

כי שוב... העם היהודי לא פוסל לקויים... העם היהודי לא דורש מצוינות בכל מחיר... אין אצלנו עבירה להיות לקוי למידה... אבל לקוי למידה יודע שיש לו את הכיתה המקדמת שלו... וגם בחור ישיבה שלא מסוגל לקום בבוקר יש לו את המעמד הנחות שלו... ואתה בעצמך אמור להיות הגון וישר ולהבין את זה מעצמך ולהכיר את מקומך ולכלל הפחות לא להתנשא על מי שיותר ממך... לדעת לכוף את הראש ולכבד את הצעיר ממך שיש לו מעמד יותר טוב ממך... (בדיקו כמו שאתה דורש ממנו שיכבד אותך בגלל שאתה מבוגר ממנו... ככה ההגינות שלך אמורה להבין שאתה צריך לכבד אותו...)

ואת זה אתה לא מוכן להבין... וזו הטענה שלי כלפך!!!!

אני לא רוצה עכשיו להטיף לך מוסר שתתחיל לקום בבוקר... אני רוצה להטיף לך מוסר על השעה 11.00 בבוקר שהאף שלך יוצא **יחד איתך** מהמיטה... והוא אמור להישאר במיטה ולא להופיע יחד איתך...

עד עכשיו הייתי אכזרי!!! אבל צודק!!!! אתה כועס עלי... נעלבת ממני... אתה עכשיו רוצה להרביץ לי מכות מרוב עצבים ועלבון... ואני מבקש סליחה... לא בגלל שאני טעיתי... אלא בגלל שאתה!!! **אתה טעית!!!!!!**

ואני אסביר לך למה **אתה טעית????** אתה אמרת לי שאתה לא מסוגל לקום... וטענת לי בתוקף שגם אם היה היום טיול... גם אז היה לך קשה לקום בבוקר... **ואני מסכים איתך!!!!** אז זהו!!! שאתה צודק... הטיול לא מצליח להוציא אותך מהמיטה... אבל אם תפנים ותקלוט שלקום מאוחר זה תסמין של מפפפגור... אם תפנים שברגע שיצאת מהמיטה בשעה 11 בבוקר... יצאת מפגור!!! אתה תזנק מהמיטה בשעה שבע!!! **אני אומר לך עם די על הלב:** אם אתה תתשומת לבך את מה שכתבת במקודם... ומכאן ואילך כל בוקר שאתה קם מאוחר... אתה תתייחס לעצמך באותו יום כ-מפגור!!! אני **מבטיח לך** שמחר אתה תזנק מהמיטה בשעה שבע בבוקר!!! לא... טיול לא מדבר איתך... אבל לעשות ממך מפגור??? לעשות ממך נכה?? זה כ"כ מעליב אותך... זה נוגע לך בנקודה כ"כ רגישה... שלמחרת אתה תעוף מהמיטה על טייל!!!! אני מבטיח לך!!! מהיום... במקום לשבור את הראש ולחפש עוד מעורר שלא יצליח להעיר אותך... או עוד

שעון מעורר שיזעזע את אמות הסיפים (ויכריח את החרפן שלצידך לקום ולכתוב אותו ולהמשיך במקלה השניה)... במקום לחפש עוד איזה קנס כספי שלא תמיד שווה את השניה המתוקה... עזוב... תחליט מהיום שכל בוקר שאתה קם מאוחר... הרי בלילה הקרוב אתה הולך לישון בפנימיה של שיעור א'... **אתה פשוט יורד ביתא!!!** ותעשה את זה ממקום בריא... ממקום של טיפול וחינוך עצמי... ממקום של כנות והגינות שלך מול עצמך ומול הסביבה שלך... תסביר בכנות לבחורים משיעור א'... (הסהכמי לאסוף אותך לחדרם) שאמנם אני בחור מבוגר... ואני בחור חשוב וערכי כפי שאתם יודעים להעריך אותי... אבל היא גופא!!! חלק מההערכים שלי זה שאני יודע לעזור לעצמי ואני יודע לדפוק על השלחן ולהעמיד את עצמי במקום... היות ויש לי נטייה לקום מאוחר... והסביבה שזה קורה לי כי נדמה לי שזה לגיטימי לקום מאוחר... אז אני רוצה לעזור לעצמי להבין שזה **לא לגיטימי!!!** ולכן כל יום שאני קם מאוחר... אני מתייחס לזה כפיגור התפתחותי ואני יורד כתי בהתאם לרמה שלי ולהעמדת המתיאם ל!!! **אתה יודע מה תהיה התגובה שלהם???**

לא יודע... ובינינו זה לא כ"כ משנה... כי מה שבטוח הוא שזה לא יקרה לך יותר מיום יומיים... **מבכבבטיח לך!!!** האיום הזה תמיד יהלך עליך אימים... אתה תחלום על זה בלילה חלומות ביעותים... ותשמח לזנק מהמיטה בבוקר ולגלות שזה היה בסה"כ חלום... (אני בכונה נוקט בטקטיקה הזו... כי להרגיש מפגר זה לא באמת פתרון... כי בדרך כלל בחור שקם מאוחר מרגיש בלאו הכי מפגר שאין לנו עניין להוריד אותו עוד יותר!!! הוא מרגיש דפוק מאוד מאוד בלי צורך בסיוע מבחוץ... רק מה?? הוא מרגיש סוג של מפגר שיכול להמשיך הלאה את החיים... סוג של מפגר שיכול להמשיך לשחק את המשחק ולהופיע במלא הדור ולהמשיך סדר יום רגיל... סוג של מפגר הוא הכי מסכן... כי אתה גם מרגיש מפגר וגם נשאר מפגר... לכן אם אתה באמת רוצה לעזור לעצמך אז תקפץ את ההרגשה המפגרת שבלאו הכי כבר יש לך... ותכריח את עצמך לעמוד מול ההרגשה הלא ספמפטית הזו גם ביחס לחברה... וככה יש סיכוי רציני שמשוה שם יזוז... ואתה תכריח את עצמך לעשות שינוי... עכשיו: למה זה כ"כ רגיש אצלך??? למה אתה כ"כ כ"כ כועס עלי עכשיו שקראתי לך מפגר? **כי... כי אתה לא באמת מפגור!!!** אתה לא באמת נכה!!! ולכן זה כ"כ מעליב אותך... אז זהו!!!! **אתה רוצה להודיע לך שלקום מאוחר בבוקר זה התנהגות של מפגר! הסמל ודוגמא למפגר זה שעון מפגור!!** בן אדם שקם כמה שעות לאחר "שעה שבני אדם קמים" זה פיגור לכל דבר... ואתה לא מפגור... אתה בסה"כ **שעון לא מכוון!!!**

אתה יודע מה ההבדל בין שעור מפגר ל--שעון לא מכוון??? ההבדל שמיי ארץ!!! שעון מפגר הוא מפפפגור!!! צריך לשלוח אותו לבית חולים לשעונים... ל-שען שיחליף לו את הבטריה או את המחוגים... אבל שעון לא מכוון... הוא בריא לחלוטין... פשוט יש לו טעות... הוא חושב ש-11.00 בבוקר זה שבע בבוקר... נדמה לו שלקום ב-11 בבוקר זה שעה לגיטימית... זה פיגור?? לא!!! **זה בסה"כ טעות!!!!** כל מה שצריך זה שבעל השעון יודה בטעותו... שיקלוט שיש לו שעון לא מכוון ופשוט ילך לכוין אותו... זה הכל!!! אתה בסה"כ צריך לקלוט שאין מצב!! אני לא יכול לצאת מהמיטה בשעה מאוחרת... כי זה מוציא אותי מפגור!!!

באופן כללי... הטקטיקה מהסוג הזה זה שיטה טובה בכל נושא... **שיטת המכיר את מקומו!!!!!!** תדע כלל בחיים: תעודת זהות של בן אדם מוצלח: זה אדם שלא מטייח את החולשות שלו!!! אדם שמכיר בחולשות שלו יש לו סיכוי טוב להתרומם מהם... אבל בן אדם שבורה מהחולשות שלו זה מתכון בודק להנצח אותם... אני מכיר אברך בן עליה מרומם שאני יודע בדיקו מה סוד ההצלחה הזו... אתה יודע מאיפיו???

לאברך הזה היה ריפיון בזמן חורף שעבר... קורה... נורמלי... יום אחד הוא התעצבן על עצמו... הוא ניגש אלי בעצבים ואמר לי: אני רואה שאני לא מצליח לאסוף את עצמי... אז תקשיב טוב: אם אני לא מצליח בסוף זמן חורף לעשות סיום על כך וכך... אם את ההספק המינימלי הזה אני לא מצליח לעשות... אז מצטער... אני לא רואי להיקרא אברך... וכך הווה!!! הגיע ר"ח ניסן והוא באמת לא הצליח לעמוד בעידים... הבן אדם התקשר לקמחא דפסחא והודיע שהשנה יורידו אותו מהרשימות של החלוקה... שאלו אותו למה?? דחא ענה: כי זמן חורף לא הייתי אברך... לא מגיע לי... אם אתם רוצים לתת לי בתור מסכן שלא עובד תתנו... אבל לא בתור אברך כי אני בזמן חורף לא הייתי רואי לתואר אברך... אותו אברך במשך כל חודש ניסן שילם במקווה בין הזמנים הוא התייחס לעצמו כנעבעך כזה שהוא גם לא אברך וגם לא לומד...

מה הפלא שבתחילת חודש אייר אותו אברך חזר לכולל עם כל העוצמה וכל הרצינות... מה הפלא שהוא בן עליה ומרומם בהתאם!!!! יש לציין שהחברותא שלו ככולל לא אווזח במדרגה שלו... ולמה לא?? כי גם הוא לא עשה חיל באותו זמן חורף... אבל לא היה לו מספיק בטחון עצמי להכריז בדרמטיות ש... שהחורף הזה לא הייתי רואי להיקרא אברך... (כי זה גם לא באמת נכון... סו"ס זה עניין של תובענות אישית... הסוגריה האלו בשביל כל אלו שמחפשים את האברכים בנרות ורוצים לשמוע שהם לא כ"כ לומדים רמאי אחי לן רבנן... תנוח דעתכם... האברך הבטלן ביותר לא מתבטל רבע ממה שאותו אחד שיש לו וואצפס...) מה... לא הייתי אברך?? חס ושלום... בטח שהייתי אברך... אז למדתי קצת פחות... **הוא צודק!!!**

אין שום בעיה!!! רק מה?? מי שלא מטייח חולשות ואדרבה מעצים אותם... אז הוא מטפל בהם ומתעלה מהם... וכמה שאתה יותר מטייח חולשות ככה אתה יותר נשאר איתם... **בא נגיד את זה בצורה שונה:** מי לא מפחד מכשלונות?? מי שמאמין שאפשר לתקן... מי שרועד מפחד יהדות בכשלונות ולהודות בחולשות זה אחד שבטוח שזה מה שיש ואי אפשר להשתנות... אז זהו!!!! שלפעמים השיטה הטובה ביותר איך לעשות שינוי אמיתי זה לעמוד מול החולשה ולהעצים אותה בדרמטיות וברשמיות וככה לגשת לטיפול בה ברצינות... כשרב חסדא רוצה שיזדרזו לבנות את הבית כנסת... הוא הולך לישון באתר בניה... כשנחמיה רוצה שישפצו את החומה הוא שובר אותה עוד קצת... כדי שיפסיקו לדמיין שאפשר לחיות עם המצב הזה... וגם אתה בחור יקר... אתה לא מפגור... ודווקא בגלל זה!!! אם תתייחס לזה כפיגור אתה תצליח למגר את החולשה הזו... חבל על הזמן... תהיה אסרטיבי!!! תטפל בעצמך!! אל תזניח נישות... תלחם... ותנצח! בוקר טוב!!!